

3. Poziom wapnia we krwi może wzrosnąć i wrasta po podaży wapnia, bez względu na jego postać.

W zagadnieniach wchłaniania i wydalania wapnia, gospodarki wapniowej w szczególności, a gospodarki mineralnej w ogóle, jest jeszcze wiele kwestii nie jasnych i spornych. Odnosi się to przede wszystkim do przemiany mineralnej zwierząt domowych i dlatego problemy te wymagają jeszcze dalszych badań i opracowań.

ANATOLIUSZ SIERZPOWSKI

Stwardniające przerostowe zapalenie węzła chłonного i tkanki około węzłowej w okolicy krtani u klaczy

Z Kliniki Chirurgicznej Wydziału Wet. Uniwersytetu Warszawskiego
Kierownik: Prof. dr JÓZEF KULCZYCKI

9.XI.1950 r. przyprowadzono na Klinikę Chirurgiczną Wydz. Wet. U. W. klacz siwą l. 4, b. o. A n a m n e z a. Około roku przed datą przyprowadzenia, klacz dławiała się zieloną koniczyną. Po tym wypadku właściciel zauważył kaszel, który w krótkim czasie ustał. W czerwcu 1950 r. klacz znów zaczęła kaszlać, co trwało około 2 tygodni. W pierwszych dniach września nastąpił powrót kaszlu. W ciągu całego czasu klacz normalnie połykała karmę i płyny. Żadnych środków zaradczych nie powzięto. Około 15 września klacz zaczęła płyny zwracać nosem, zaś karmę stała łykała z pewną trudnością, śliniąc przy tym obficie. Przypuszczając możliwość żołądka, właściciel zastosował naparzania z woszczyzny pszczelej na okolicę gruczołów podszczękowych. Po paru dniach, właściciel nie widząc poprawy, doprowadził klacz do lekarza wet., który zalecił smarowanie języka klaczy miodem. Po bezowocnej 3 tygodniowej kuracji, w ostatnich dniach której klacz piła wyłącznie siemię lniane, skierowano ją do Kliniki.

Stan w dniu przyprowadzenia 9. XI. 1950 r.: $T = 39,6^{\circ} C$, $T_{\text{ętno}} = 72$, $O_{\text{ddech}} = 18$. Stan odżywienia (pomimo choroby) dobry, kondycja dobra, temperament żywy. Tętno słabo wypełnione o ścianie wiotkiej, tętno wypadające słabo wyczuwalne. Okolica przyusznice wykazuje mały stopień zaniku i jest lekko wklęsnięta. Obmacywane krtani i gardziel nie wykazują większych zmian. Na obu nozdrzach widoczny gęsty, ciągnący się, żółto-zielony, cuchnący, śluzoworopny, w skąpej ilości wyciek. Gruczoły podszczękowe powiększone znacznie, niebolesne, o niewyraźnej budowie zrazikowej.

Zgłębnik wprowadzony przez nos natrafiał w gar-

Piśmiennictwo.

1. Chemia fizjologiczna — podręcznik wydany pod redakcją J. K. Parnasa, część I. 2. E. Abderhalden: Lehrbuch der Physiologischen Chemie. 5. Auflage, II Teil. 3. S. J. Przyłęcki: Podręcznik chemii fizjologicznej, Łódź 1948. 4. J. Walawski: Fizjologia Patologiczna, Warszawa 1949. 5. T. Konopiński: Żywienie zwierząt domowych, Warszawa 1947.

dzieli na opór i trafiał do tchawicy lub wracał drugim nozdrzem. W celu przeprowadzenia dalszych badań klacz uspiono podaniem dożylnie 300,0—10% wodnika chloru. Jamę gębową rozwarło za pomocą rozwieracza Günthera. Zgłębnik wprowadzony pod kontrolą wzroku trafiał do tchawicy lub zaginał się w gardzieli i wracał drugim nozdrzem. Dopiero po wprowadzeniu ręki do jamy ustnej i nakierowaniu końca zgłębnika do przełyku, udało się przy użyciu pewnej siły przewyciężyć opór i wprowadzić zgłębnik do żołądka. Zdjęcie roentgenowskie okolicy krtani wypadło negatywnie. Badania krtani oraz jej okolicy laryngoskopem, również wypadło negatywnie.

Rozpoznanie kliniczne. Ograniczenie zdolności przepustowej przełyku z powodu istnienia mechanicznej przeszkody zacieśniającej wejście z gardzieli do przełyku.

Ponieważ zdolność połykania klaczy pogarszała się od roku i ponieważ nie uważano, że stan ten można poprawić przez zabiegi terapeutyczne, poddano klacz ubojowi. W dn. 10.XI.50 r. dokonano sekcji. Sekcja wykazała obecność guza wielkości jaja gołębiego umiejscowionego po stronie grzbietowej i nieco z lewej strony przełyku. Guz ten powodował trwały ucisk na ściany przełyku zacieśniając jego światło do tego stopnia, że z trudem można było włożyć palec do przełyku.

Badanie histologiczne tego guza wykazało: *Lymphadenitis et perilymphadenitis indurativa hypertrophicans lymphonoduli retropharyngeus*.

Twardniejące przerostowe zapalenie okołokrtaniowego węzła chłonного i tkanki okołowęzłowej.

WŁADYSŁAW ROMAŃSKI

Przypadek wypadnięcia jelit u konia po wytrzebieniu

Zespół Katedr Patologii i Terapii Chorób Zwierząt Wydziału Wet. Uniw. Marii Curie-Skłodowskiej
Kierownik: Prof. dr TADEUSZ ŻULIŃSKI

Z Kliniki Chirurgicznej Wydziału Wet. Uniw. Marii Curie-Skłodowskiej
Kierownik: Prof. dr FRANCISZEK KLĘPACZKO

Do Kliniki doprowadzono dnia 19.III.1951 r. ogiera 3-letniego, maści szpakowatej, typu pociągowego celem dokonania trzebienia. Przy badaniu klinicznym

stwierdzono nieznaczne powiększenie (około 4 palce) lewego pierścienia pachwinowego zewnętrznego. Badanie przez prostnicę nie wykazało rozszerzenia